

OP ZOEK NAAR RUDOLPH

Lieselot komt op en speelt in haar kamertje. Lieselot heeft haar pyjama aan.

(Moeder komt Op)

MOEDER: Zo Lieselotje kruip maar in je warme bedje, dan zal ik je eens lekker instoppen.

LIESELOT: Maar mama, ik ben helemaal niet moe.

MOEDER: En toch ga jij nu naar bed, want het is al erg laat. Welterusten meisje.

(Moeder geeft Lieselot een zoen en gaat af)

LIESELOT: (Lieselot pakt een zaklamp en gaat in haar bed lezen)

Oh jé, ik geloof dat ik moet plassen. Even mama roepen.

(ROEPT) MAMA!!! MAMA!!!

(Moeder komt op en doet het lampje aan)

MOEDER: Wat is er Lieselot?

LIESELOT: Ik moet plassen.

MOEDER: Hoe kan dat nu? Je hebt net geplast.

LIESELOT: Ja, dat weet ik ook niet. Ik moet gewoon weer.

MOEDER: Nou, ga maar plassen dan.

(Moeder zucht als ze de rommel ziet in de kamer van Lieselot en ruimt een beetje op. Lieselot komt even later weer op en gaat terug in haar bed liggen)

Zo, lig je weer. Welterusten. (Moeder doet het lampje uit en gaat af)

(Lieselot doet haar lampje aan en begint te spelen. Moeder komt boven en ziet dit)

MOEDER: Lieselot, wat ben jij nou toch allemaal aan het doen? Ga jij eens vlug terug in je bed liggen. Je mag toch helemaal niet uit je bed komen.

LIESELOT: Maar mama, ik heb zo'n dorst.

MOEDER: Wat kan jij toch zeuren zeg. Je hebt overdag al genoeg gedronken.

LIESELOT: Maar ik heb zo'n dorst. Mag ik even een slokje water. Ik beloof je dat ik dan ga slapen.

MOEDER: Ik haal een glaasje water voor je, maar dan wil ik je ook niet meer horen.

(Moeder gaat af en komt terug met een bekertje water. Lieselot drinkt een paar slokken en geeft de beker terug aan haar moeder)

LIESELOT: Dank je mam.

MOEDER: Nou meisje, ga maar weer liggen en niet meer uit je bed komen hoor.

(Moeder doet het lampje uit en gaat af. Even later valt de knuffelbeer van Lieselot uit bed. Ze roept weer om haar moeder)

LIESELOT: (ROEPT) MAMA!!! MAMA!!!

(Moeder komt op. Ze begint nu echt boos te worden op Lieselot.)

MOEDER: Lieselot en nu is het genoeg geweest. Dit is de laatste keer dat ik naar boven kom. Wat is er nu weer?

LIESELOT: Mijn knuffeltje is uit bed gevallen en ik mocht niet meer uit bed van jou..

(Moeder raapt de beer op en legt hem bij Lieselot in bed. Ze gaat aan de rand van het bed zitten)

MOEDER: Niet zo brutaal doen bijdehante tante. Wat is er met je? Waarom kun je nu niet slapen?

LIESELOT: Ik denk aan morgen en aan de Kerstman. Ik heb hem nog nooit gezien.

MOEDER: Weet je, ik heb hem eigenlijk ook nog nooit gezien en het is ook erg spannend allemaal, maar toch moet je nu echt proberen om lekker te gaan slapen. Morgen

is het kerstfeest op school en dat is een hele leuke, maar drukke dag.
Welterusten. (Moeder stopt Lieselot in en gaat af)

(Lieselot slaapt eindelijk. Als ze in diepe rust is, dan komen de Kerstman en een rendier binnen geslopen)

KERSTMAN: Wat een toestand! Gelukkig kunnen we hier even uitrusten. Eens even kijken wie er in dit bedje ligt.

(De Kerstman buigt zich over het bedje van Lieselot)

Oh ik zie het al. Dat is Lieselot.

Ik word oud en ik ben moe. Ik ga hier even een dutje doen. Dan gaan we over een uur verder zoeken.

(De Kerstman valt in een hoek in slaap en begint te snurken. Hoe langer hoe harder. Het andere rendier schrikt en raakt in paniek van het lawaai dat de kerstman maakt. Hij probeert de situatie nog te redden door een hand voor de mond van de Kerstman te doen. Maar de Kerstman begint steeds harder te snurken. Lieselot wordt wakker en begint de gillen. Het rendier snelt naar Lieselot toe. Hij doet zijn hand voor haar mond en stelt haar gerust.)

RENDIER: Stil maar Lieselot. Niet gillen. Je hoeft niet bang te zijn. Wij zijn het maar: de Kerstman en een rendier. Als ik mijn hand weg haal beloof je me dan dat je niet meer zult gillen.

(Lieselot knikt ja en het rendier haalt zijn hand weg)

LIESELOT: Wat doen jullie hier in mijn kamer?

(Ondertussen wordt de kerstman wakker. Hij strekt zich uit en ziet dat Lieselot wakker is)

KERSTMAN: Dag Lieselot. Hoe kan het nu dat je wakker bent geworden. Wij zijn nog wel zo stil naar binnen geslopen.

RENDIER: U lag te snurken terwijl u sliep en daar is Lieselot wakker van geworden.

KERSTMAN: Dat kan niet, want ik snurk niet.

RENDIER: Nou dat doet U wel hoor Kerstman en nog eens heel hard ook.

LIESELOT: Vertel me nu eerst maar eens wat jullie hier doen in mijn kamer.

KERSTMAN: Nou Lieselot dat is een lang verhaal. Eén van mijn rendieren heet Rudolph. Je weet wel dat rendier met zijn rode neus. Hij is heel lief hoor. Maar de laatste tijd maakt hij steeds meer foutjes. Vandaag was hij weer een zak met cadeautjes kwijt geraakt en toen ben ik een beetje boos geworden op hem. Hij is weggelopen. En hij wil geen rendier meer zijn van mij. En dat kan niet want ik heb hem nodig en ik mis hem. (Het rendier en de Kerstman beginnen te huilen en halen 2 grote rode zakdoeken te voorschijn om te snotteren)

LIESELOT: Zeg stoppen jullie eens met dat gesnotter. Zo komt Rudolph niet terug hoor. Waarom zoeken jullie hem niet?

RENDIER: We zijn hem de hele avond al aan het zoeken en we kunnen hem nergens vinden. Hij moet hier in de buurt zijn. We zijn zo moe en het is zo koud buiten dat we hier naar binnen zijn gegaan om even te rusten.

LIESELOT: Ik heb Rudolph wel eens op de televisie gezien en in mijn boek.

KERSTMAN: Ja, iedereen herkent hem aan zijn rode neus. Rudolph is helemaal niet blij met zijn rode neus. Hij denkt dat iedereen hem uitlacht.

LIESELOT: We moeten iets liefs doen voor Rudolph. Zodat we kunnen laten zien dat het een heel bijzonder rendier is.

KERSTMAN: Ja, maar hoe dan? We kunnen hem niet eens vinden.

LIESELOT: Nee, natuurlijk kunt u hem niet vinden. Zodra hij jullie ziet duikt hij natuurlijk weg. Ik zal proberen om hem te vinden samen met mijn vriendin Annabel. Ik zal jullie wel helpen.

KERSTMAN: Dat vind ik erg lief van je Lieselot.

RENDIER: Weet je wat, Kerstman. Ik geef een fluitje aan Lieselot. Een heel bijzonder fluitje. Zodra je Rudolph hebt gevonden fluit je en dan komen we snel naar je toe.

LIESELOT: Afsproken.

KERSTMAN: Wij gaan er weer vandoor Lieselot. Welterusten.

(De kerstman en het rendier gaan af en Lieselot gaat slapen)

MOEDER: (ROEPT) Lieselot. Wakker worden. Het is tijd om op te staan. Je moet naar school.

(Lieselot blijft gewoon doorslapen. Moeder komt naar boven en gaat op de rand van het bed zitten)

Lieselotje wakker worden. Dat komt er nou van als je pas zo laat slaapt.

Wakker worden meisje.

LIESELOT: Goedemorgen Mam.

MOEDER: Ik ga alvast je boterhammetjes smeren. Kom je naar beneden?

LIESELOT: Ik kom eraan.

(Moeder gaat af en even later gaat Lieselot ook af. Het fluitje blijft op haar kamer liggen)

Doek gaat dicht

(Rudolph komt op in de zaal en loopt heen en weer)

RUDOLPH: Oh, wat heb ik nu toch gedaan. Ik had nooit weg moeten lopen. Ik kan nergens naar toe. Maar hier in deze school is het lekker warm. Hallo kindertjes. Weten jullie wie ik ben? Ik ben Rudolph een rendier van de Kerstman. De Kerstman was een beetje boos op mij en nu ben ik weggelopen. Het is buiten zo koud. Hé ik krijg een idee. Ik ga me hier gewoon verstoppen in deze school. Maar waar? Ahh. Ik weet het al. Zo, hier kan ik me goed verstoppen. Als ik tussen jullie in ga zitten dan vindt de Kerstman mij nooit. Kinderen als jullie de Kerstman zien, willen jullie dan niet verklappen dat ik hier ben? (Reactie van de kinderen)

(Hij gaat tussen de kinderen zitten)

*Het volgende gedeelte van de zichtzending is samengevat.
Lieselot en Annabel zijn op school en gaan spelen en eten. Lieselot vertelt Annabel over wat er die nacht in haar kamer is gebeurd. De meisjes moeten dus Rudolph vinden. Ze weten niet dat Rudolph vlakbij is. Hij heeft zich verstopt in de school van Lieselot en Annabel.
Maar heeft Lieselot haar fluitje nu wel of niet bij zich.
Met een leuk liedje over Rudolph waarmee de kinderen actief mee kunnen zingen loopt alles goed af.*

December '03 © Sheila de Pauw